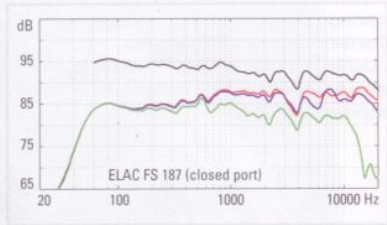

Elac FS 187 JET 1 496 €

Hinta-laatusuhde

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Yleisluonne on hyvin tasapainoinen, ja huoneen tuoma bassokorostus on otettu huomioon. 2 kilohertsin yläpuolella on pientä altoilua.

Onnistunut kokonaisuus

Elac on toteutettu yleisellä 2,5-tieperiaattella, jossa kahdesta bassoelementistä vain toinen toistaa ylempään keskialueen. Diskanttielementissä on laskostettu tasokalvo. Refleksiputkia on kak-

- Avoin ja kirkas toisto
- Sopiva bassojen taso

- Lievää kovuutta yläkeskialueella

si, pohjassa sekä takana, ja jälkimmäisen voi tukkia tulpalla. Pintavaihtoehdot ovat musta saarni ja kirsikka. Etulevy on aina kiiltävän musta.

Kaiuttimen sointi on avoin ja kirkas. Diskantti toistuu erottelevasti ylös asti. Myös keskialueen sävyt välittyvät mukavasti, ja toisto on yläpään ottamatta miellyttävän tuntuista. Bassot ovat hieman pehmeät, mutta alueen yleistaso on sopiva. Kokonaisuus on varsin onnistunut.

Selvästi onnistunein kokonaisuus, mitä tulee kaiuttimen sointitasapainoon. Soundi on avoin, elävä ja kirkas, mutta silti rasittamaton. Äänessä on selvää yleispätevyyttä ja levystä riippumattonta tasaisuutta. Diskantti on miellyttävän siisti ja tarkka, samoin keskialueen sävyt ja nyanssit välittyvät uskottavasti. Basso on tasoltaan kunnossa, mutta laadullisesti se voisi olla tiukempikin. Alimmat kouraisut jäävät puolitiehen, samoin raakaa auktoriteettia voisi olla enemmän, vaikka vaimennustulpan irrottaisi. Pehmeästä alapäästä huolimatta kaiutin on tämänkertaisista vaihtoehdoista selvää parhaimmistoa ja kaikella musiikilla mukava kuunneltava. Tasapainoinen suoritus vie huomion soundien sijaan musiikkiin

Mikael Nederström

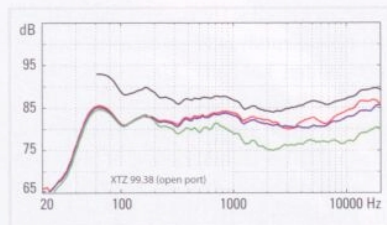
Sointitasapainossa ei ole silmiinpistäviä virheitä. Orkesterimusiikilla sellosektion ääni jää alemmilta osilta jopa himpun vajaaksi. Myös piano- ja laulumusiikki voisivat hyöttyä siitä, että kaiutin tulisi hieman vastaan lämmöllä. Alakeskialue on melko tasainen. Kitaran alimmat kielet pysyvät puhtaina, ja erottelukyky on muutenkin tällä alueella hyvä. Kaiutin kuitenkin niputtaa alakeskialueen ja keskialueen äänilähteitä siten, että ne eivät erotu omana itsenään. Toisto voisi olla vielä avoimempaa, valoisampaa ja vapautuneempaa. Yläkeskialueella ja siitä ylöspäin on jotain kovaa ja päällekkävyä. Sävyllisestä suoruudesta huolimatta toisto on diskantissa, varsinkin sen yläosassa pääosin laadukasta, informatiivista, ei karkean kirkasta. Äänikuvassa on tilaa välittäviä äänellisiä vihjeitä myös syvyyden suhteen. Vaikka kokonaisuus on hieman tunkeilevaa, kaiutin tarjoaa pääosin kelvollista kuultavaa monenlaisella musiikilla.

Kari Nevalaine

XTZ 99.38 1 500 €

Hinta-laatusuhde

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Taajuusalueella 2-7 kilohertsia on laaja-alainen vaimentuma, mutta muuten vasteet ovat hyvät. Toisto pysyy hallittuna myös sivusuuntiin.

Säätöjä tarpeen mukaan

XTZ on vertailun kookkain ja painavin. Suuri bassoelementti on sijoitettu kylkeen, ja diskantti toistetaan nauhamaisen kalvon avulla. Molem-

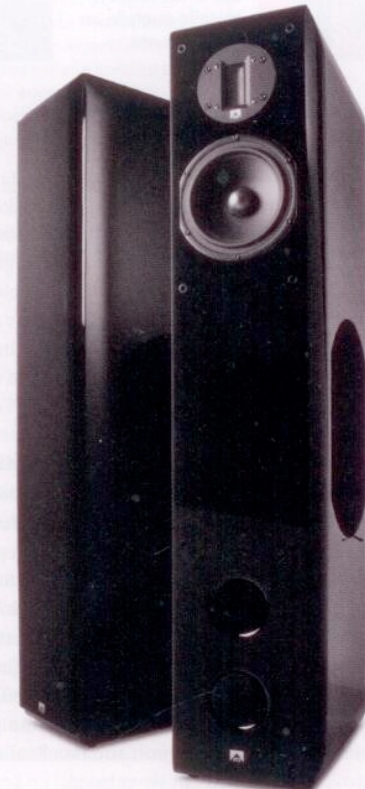
- Yleispätevä sointi
- Säätömahdollisuudet

- Lievää vaisuutta

mille refleksiputkille on tulppa. Lisäksi liitinpaneelissa on säätömahdollisuuksia: basson tasolle on kaksi ja diskantille neljä vaihtoehtoa. Pintakäsittelyinä on musta pianolakka.

Sointi on melko musiikallinen, avoin ja kepeä. Kokonaisuus on ensi kuulemalta hieman keskialuepitoinen ja vaatimaton, mutta myönteistä on ärsyttävien ominaisuuksien puuttuminen. Diskantti on alemmilta osiltaan hillitty ja hieman etäinen. Bassot erottuvat toisistaan ja toistuvat kumisematta.

Avoin, kevytsävyinen, keskialuepainotteinen ja rullaava sointimaailma. Vaikka basson tasoa nostaisi takalevyn säädöllä, ei kaiuttimesta irtoa alimmille kovinkaan raihua vääntöä. Toisaalta ku minaa ei kuulu millään näyteellä, joten taso lie-nee sopiva normaalihuoneeseen. Diskantitoistost sopii hyvin kaiuttimen yleisilmeeseen, sillä sielt löytyy myös ujoutta ja lievästä estyneisyyttä, kun pellin pitäisi helähtää kunnolla. Tason nostaminen taas tuo diskanttia liikaa. Yläpää on siisti, tarkka ja saumattoman kuuloinen.

Äänikuva on vakaa, jäsentynyt ja hallittu. Sointitasapainon lievä aneemisuus vaivaa alussa enemmän, pienen totuttelun jälkeen vähemmän. Kuuntelutuntien kasvaessa hillitty soundi voi olla miellyttävämpi kuin loudness-henkinen räyhääjä. Pienestä vaisuudesta huolimatta kelpo esitys.

Mikael Nederström

Sointitasapaino on kohdallaan. Laulu toistuu valoosasti, ei värityneesti. Bassoääniä on melko mataliakin, keski- ja yläbassot eivät kuitenkaan häiritse keskialuetta merkittävästi. Vaikammillakin ääniteillä bassolinjat ovat jotenkin seurattavissa. Sello ja basso ovat kaksi eri soitinta kuten pitää. Tästä johtuu, että äänessä on ilmaa ja avaruutta joka suuntaan ilman paisuttelua. Tilainformaatio välittyy myös syvyyssuuntaan.

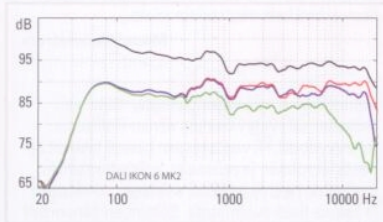
Äänessä on pieni makeilevuuselementti muistuttamassa soinnin epätasaisuuksista. Diskantit erottuvat melko leveästi ja luonnollisesti tehden musiikista reipasta ja sävyiltään neutraalia. Paras sivistys ja ylimpien äänien hienous diskantista kuitenkin puuttuvat, samoin herkin mikrodynamiikka. Keskialue ja diskantti kaipaavat energiaa ja hengittävyttä. Kuitenkin testin parhaasta päästä oleva kaiutin, jolle sopii musiikki laidasta laitaan.

Kari Nevalaine

Dali Ikon 6 mk 2 1 390 €

Hinta-laatusuhde

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Keskialueella on korostuma, mutta muuten vasteiden luonne on tasainen. Yläbassojen taso voisi olla hieman pienempi.

Kirkas ääni

Dalin erikoisuutena on kaksi diskanttielementtiä. Kalotin toistoa täydentää korkeimmilla taajuuksilla magnetostaattinen tasokalvo. Ja-

- Läsnaolon tunne
- Hyvä erottelevuus

- Hieman epämääräiset bassot

kosuodin on asennettu kovalevyille ja kytketty suoraan johdottamalla. Pintakäsittelyt ovat kiiltävä musta tai valkoinen, vaalea pähkinäpuu tai musta puujäljitelmä.

Sointi on kirkas ja läsnä oleva. Kaiuttimilla on taipumusta lähentää solistia ja tuoda sähinää lyömäsoittimiin. Sävy ei kuitenkaan ole rasittava, ja jousetkin soivat herkästi. Äänikuva on avara, joskaan ei huipputarkka. Bassot ovat suhteellisen hyvin tasapainossa, mutta ne voisivat toistua hieman tarkemmin.

Muuta joukkoa pykälän verran kirkkaampi ja läsnä olevampi ääni. Aivan neutraaliksi toistoa ei voi sanoa, sillä diskantti osoittaa valmiiksi kirkkailla levyillä oireita yliaktiivisuudesta. Rasittavaksi soundi ei kuitenkaan muutu, eli kyse lienee enemmänkin tietoisesta painotuksesta kuin isosta mutkasta vasteesta. Kevyellä musiikilla laulaja on edessä, kitarat helmeilevät kirkkaasti ja pellit sähisevät energisesti.

Basso on tasoltaan sopiva, mutta pieni annos iskeytyttä ja kiinteyttä voisi tehdä hyvää, jotta alapää olisi samaa paria energisen diskantin kanssa. Äänikuva on enemmänkin avaran ilmava kuin aitoa tilaa välittävä. Ei kaikkein oikeaoppisin mutta silti viihdyttävä kokonaisuus, joka kaipaa seurakseen tummasointista oheissysteemiä tai akustiikkaa.

Mikael Nederström

Muhkeasta alapäästä huolimatta selkeä esitys. Hienoa on, että keskialue säilyy lähes puhtaana ja yhteystyö keskialueen ja diskantin välillä toimii hyvin. Lautasten sävyt ovat mainiot, elävät ja moninaiset olematta pistävät. Kitaran metallikielten sivuäänät toistuvat rikkaasti, ja viulusek-tiot soivat hyvällä tekstuurilla, herkästi.

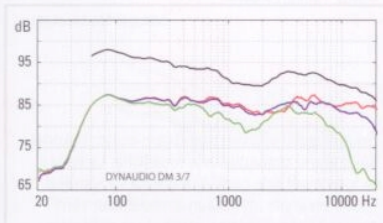
Ääni on avara jopa liialliseen paisutteluun asti. Epämääräiset ja usein turhan esillä olevat bassot syövät äänen läpikuultavuutta. Bassot eivät silti halvaannuta musiikkia täydeksi puuroksi. Äänessä on jotakin siistää ja lempeän pehmeää olematta vaimea. Kaiutin tarjoaa sielukasta vaikkakaan ei ehkä hurjan sivistynyttä musiikin kuuntelua. Se saa pään nyökkäämään monella tasolla. Ilman bassokosiskelua kaiutin keräisi roimasti lisää pisteitä.

Kari Nevalainen

Dynaudio DM 3/7 1 499 €

Hinta-laatusuhde

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Mainittavia resonansseja ei ole, mutta jakotaajuuden ympäristö on vaimentunut. Yläbassojen taso on suurehko.

Iskevän dynaaminen

Dynaudiossa molemmat bassoelementit toistavat saman äänialueen 1800 hertsiin asti. Elementteissä on merkin mallien tapaan suuri, 75-mil-

- Hyvä dynamiikka
- Tuo iskeytyttä harmaisiin äänitteisiin

- Keskialue hieman verhoutunut
- Yläbassot turhan runsaat

linen puhekela. Sisätila on vaimennettu tavallista huolellisemmin käyttäen kahta erilaista materiaalia. Pinta on laminaattia ja sävyt ovat ruusupuu ja musta saarni.

Äänentoistolle ominaisia piirteitä ovat iskeyvyys ja jyrkyys. Kaiuttimesta saa paljon puhdasta ääntä. Vastapainona ovat liika muhkeus ja keskialueen yläosan jääminen tavallista etäisemmäksi. Sointi ei ole täysin neutraali, mutta se voi miellyttää tietynlaisilla äänitteillä paljonkin.

Jyrkö ja dynaaminen soundi, jossa on levystä riippumatta keskimääräistä enemmän auktoriteettia ja iskua. Sointimaailman lievä loudnessmaisuus ja keskialueen vaiisuus toimivat parhaiten sellaisilla levyillä, jotka ovat luonnostaan ääripäitään aneemisia. Kirkkailla studio-soundeilla esitys voi mennä turhan räleäksi. Pieni purkkimaisuus lauluäänissä tulee esiin, jos äänite on varta vasten luonnolliseksi luotu. Tiukuuden tunne toimii silti hienosti, ja kaiutinta uskaltaa luukuttaa enemmän kuin muita testin osanottajia. Tässä suhteessa sen viihdearvo on selvästi suurin, vaikka sointimaailman oikeaoppisuus saakin ajoittain väistyä kaupallisuuden tieltä. Ei siis kovin yleispätevä mutta hauska kuunneltava.

Mikael Nederström

Studiosta tuotetulla musiikilla basso-alakeskialue ei ole kokonaan vapaa vääryttymistä tai keskialueen verhoutuneisuudesta. Bassotoisto ja valon puute keskialueella eivät asetu musiikista nauttimisen esteeksi. Kun oikein sopiva studionäyte sattuu, kaiutinta jopa kuuntelee mielellään. Klassisella musiikkimateriaalilla ääni kärsii alapään tuhtuudesta: epämääräisyys äänen fokuksessa, tilavaikutelman osittainen kadottaminen, dynamiikan toiston löysyys.

Yläkeskialue ja diskantti vaikuttavat vaimeilta. Diskantit tulevat esiin ilman kovuutta, ilman hienoutta, mutta toisinaan muun äänialueen jalkoihin jääden. Kaiutin voisi avata ääntänsä enemmän ja lisätä ääneen omaa luonnetta. Vai-suudesta huolimatta kaiuttimen äänessä on jotakin oikeaa, ja varsinkin orkesterimusiikki toistuu oikealla tavalla kokonaisvaltaisesti. Tämä on niitä kaiuttimia, jotka ovat valikoivia ääninäyttelille: joskus toimii mainiosti, toisinaan ei lainkaan.

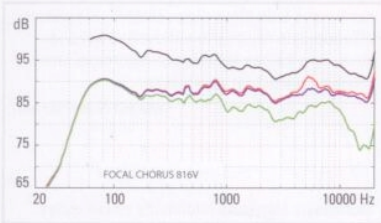
Kari Nevalainen

Focal Chorus 816 V 1 490 €

Hinta-laatusuhde

heikko erinomainen

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Yläkeskialueella, välillä 1–4 kilohertsiä on jonkin verran vaimennusta. Bassojen yleistaso on muita alueita suurempi.

Jykeväsointinen

Focal on toiseksi suurin vertailun kaiuttimista. Diskanttielementin kalotti on käänteistä tyyppiä, eli siinä on kovera puoli ulospäin. Kaiuttimen mukana tuleva pohjaan ruuvattava sokkeli on

• Dynaaminen ja energinen ääni

• Liikaa muhkeutta
• Keski-alue hieman sulkeutunut

metallia. Pintavaihtoehdot ovat eebenpuu ja natural.

Muhkeus ja rehevyys ovat selviä piirteitä Focalin äänessä. Dynamiikkaa ja energisyyttä riittää, mutta bassoja voi olla moniin huoneisiin liikaa. Korostus ei ole kuitenkaan häiritsevintä, kumina-tyyppistä lajia. Yleisointi on hieman verhoutunut keskialueen suhteellisen vaimouden takia. Korkeat äänet toistuvat sähköisesti.

Tukeva ja tuhti soundi, joka voisi olla keskialueeltaan voimempi. Keskimmäisten taajuuksien lievästi sisäänpäin kääntynyt luonne kuuluu lähinnä laulu- ja kitaraäänissä, jotka saavat hakan tukahtuneen luonteen. Diskantti on sähä mutta kohtuullisen siisti ja tarkka, bassoalue mukavan jytyn ja ytimekäs. Pienemmässä huoneessa alapään tasoa olisi luultavasti liikaa mutta varsinaista kumua kuuluu harvoin. Muutenkin dynamiikka on hallinnassa: kaikella musiikilla säilyy tunne kontrollista ja tietynlaisesta tiukkuudesta, mikä tuo mielenkiintoa ääneen. Varsinkin kevyemmälle musiikille toimiva, jokaan ei kaikkein neutraalein toisto.

Mikael Nederst

Äänessä on hyvää vaikuttavuutta, mutta valitettavasti se syntyy osittain äänen liiallisesta rehevyydestä. Yli vuotessaan bassot tekevät nestä lämpimän ja pehmeän, voimattomanki laulualue peittyi helposti villaiseen sumeuteen ja kaipaa lisää avoimuutta. Soittimien äänen eivät määrity alarekisterien osalta aivan oikeaksi. Bassojen taso on kuitenkin sillä tavalla maltillinen, että bassoköyhässä ympäristössä kaiutiin voisi jopa toimia.

Äänen painopiste melko edessä, soittimet soivat yhtenä ryhmänä samassa kuoressa, ei parasta vaikutelmaa äänikuvan läpikuultavuudesta synny. Äänessä on myös hienoja piirteitä kuten melko rikas harmonisten ylääänten toisto ja äänen sävykyvyys. Diskantit ovat välillä esillä liikaakin. Hyvää äänessä on myös energisyys ulospääsemisen tunku. Valitettavasti tässäkin balanssi vie musiikkia hieman muhkaamiseksi suuntaan. Virhepäinotuksista huolimatta ei huono kaiutiin, jonka äänessä on myös miellyttäviä piirteitä.

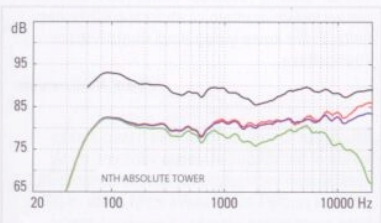
Kari Nevala

NHT Absolute Tower 1 390 €

Hinta-laatusuhde

heikko erinomainen

Taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Suhteellisen tasainen toisto. Tehovasteessa on vaimentuma 2 kilohertsin ympäristössä, ja ylin diskantti on hieman korostunut.

Selkeän skarppi

NHT on varsin kapea kaiutin. Siroa vaikutelmaa korostavat kiiltävän mustan kotelon pyörästetyt särmät. Kolmesta 14-senttisestä elementistä ylin toistaa pelkästään keskiääniä ja kaksi bassoal-

• Toiston selkeys

• Diskantit pinnassa
• Bassoilla ponnettomuutta

etta, joten toimintaperiaate on kolmitie. Keskiäänisen ilmatila on erotettu väliseinällä, ja vertailun ainoana kotelo on suljettua tyyppiä.

Sointitasapainossa ei ole suuria virheitä, mutta diskantti nousee jonkin verran liikaa esiin. Jos äänitteessä on voimakkaita korkeita ääniä, ilmiö voi häiritä. Toisissa tapauksissa se voi tuoda miellyttävää skarppiutta ja erottelua. Matalat äänet toistuvat kohtalaisen napakasti, mutta alue on hieman ponnettoman tuntuinen. Tilavaikutelma ei välity kovin hyvin.

Skarppi, avoin ja esiin työntävä esitys. Aivan ilmaiseksi selkosointinen vaikutelma ei ole tullut, sillä se syntyy pitkälti napakan basson ja esillä olevan diskanttipään takia. Akustisella musiikilla ylikirkkaus ei kiusaa, mutta lähimikrofonit studiolevyille yläpäässä tasoa on turhasti paljon. Varsinkin pelit sähisevät elävää elämää elävämmiin. Muuten toisto on keskialueelta alaspäin kohtuullisen hallittua ja tasapainoista joten kaikilla levyillä kirkkaus ei häiritse. Tummasointisella klassisella se saattaa jopa tuoda lisää selkeyttä soitantoon. Kohtuullisen toimi mutta valikoiva ääni.

Mikael Nederst

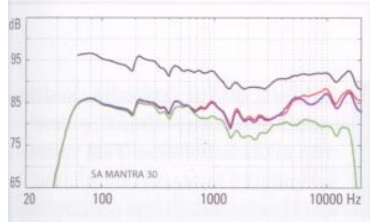
Soinnillisesti ei aivan mahdoton esitys; kokoruus toimii monenlaisella musiikilla. Lauluääni ja fonit eivät tule parhaalla tavalla valaistuiksi mutta eivät ole myöskään korostuneen värityneet. Tähän vaikuttaa, että bassot eivät paina pahimmalla tavalla päälle, vaikka eivät puhtaasti ja määrittellyt olekaan. Huonoimmillaan esimerkiksi sello ja kontrabasso eivät erotu toisistaan. Yläbassoilla on ajoittain korostusta, mutta kohtuullisena bassoista jää vaimeneva ja vauva leimaa Yläkeskialueella ja diskantissa on hieman halpaa sävy, mutta muuten ylimpien äänien toisto on hyvällä tavalla ei-häpeilevää ja sopii kokonaisuuteen. Pianomusiikki toistuu onnistuneesti dynamiikaltaan ja yleisväriltään, vaikka sävykyvyys voisi olla enemmän. Äänen keskikuva ei ole vahva, eikä todellista syvyyttä vaikutelmaakaan pääse syntymään. Ääni ei silti levitä kohtuuttomasti. Sointitasapainon vääristymistä huolimatta omalla tavallaan yhtenäinen ääni.

Kari Nevala

System Audio Mantra 30 1 400 €

Pinta-laatusuhde

taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Vasen taso on vaimentunut välillä 1–3 kHz. Ilmät taajuudet korostuvat jonkin verran.

Vyydyttävän tasapainoinen

System Audio on toinen vertailun kahdesta ajeimmasta kaiuttimesta. Kotelon alaosa on erillinen kammio, joka voidaan täyttää liikkalla irrottamalla pohjassa oleva tulppa.

• Väritymät vähäisiä

• Bassojen dynamiikka rajallinen
• Diskantissa lievää sihahtelua

Pintaan saa puuviulun (eebenpuu, musta saarni, kirsikka, vaahtera) tai maalin (valkoinen, kiiltävä musta). Etulevy on hopeanharmaa.

Äänentoisto on pääosin hallittua, eikä häiritseviä resonansseja kuulu. Keskialueella on kuitenkin pientä väritymää, ja korkeimmat äänet toistuvat hieman turhan voimakkaasti, jopa sihahtelevasti. Nämä asiat eivät kuitenkaan pilaa kuuntelunautintoa. Matalien annostelu on kohtuullista, mutta voimakkailla bassoäänillä on taipumusta latistua.

Siisti ja melko neutraali äänimaailma. Diskantissa saattaa olla pientä yliaktiivisuutta ja sihahtelua, mutta rasittavaksi ääni ei käänny yhdelläkään levyllä. Äänikuva on pykälää enemmän niputtunut kuin testin dramaattisimmissa toistimissa. Ääni on enemmän kompaktin pienuotoinen kuin vakuuttavan dynaaminen. Kitaran äänessä kuuluu hitunen purkkimaisuutta, eli keskialue ei liene aivan viivoittimella vedetty. Basso pysyy mukavasti kasassa, ja tuskin jyrää liikaa pienemmässäkään huoneessa. Kovimmilla iskuilla kaiutin saattaa kuulostaa aavistuksen aneemiselta, kun hönkä loppuu kesken, mutta kontrolli säilyy vaikeammallakin musiikilla.

Mikael Nederström

Selkeä ja erotteleva ääni, vaikka alas pyrkivät bassot puskevatkin pintaan, välillä voimakkaastikin. Bassot yhdessä esillä olevan alakeskialueen kanssa värityvät musiikkia, sotkevat sointivärejä ja vievät äänestä parhaan terävyyden ja valoisuuden. Ääni kyllä pysyy kaiuttimien välissä, mutta leviävät bassot estävät äänen parhaan kolmiulotteisuuden ja sivusuuntaisen erottelevuuden. Bassodynamiikasta on paras puhti poissa, mutta ylempillä taajuuksilla transientit toistuvat paremmin. Keskialueen ylempillä osalla äänilähteet pysyvät pääasiassa värityttömänä, ja sointi on varsin terve ja avoin, yksityiskohtia välittävä. Diskantitoisto on pääpiirteissään sopuisaa ajoittaisista esiintuloista huolimatta.

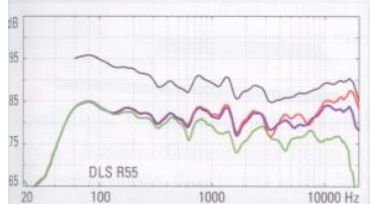
Bassojen ongelmista huolimatta äänessä on miellyttävä, perussävy, joka ei ole turhan lämmin tai kova. Rytmimusiikki ja orkesterimusiikki sopivat tälle kaiuttimelle valikoidusti, mutta ongelmat sointisävyissä tekevät kaiuttimesta vähemmän ihanteellisen vaativaan klassisen musiikin kuunteluun.

Kari Nevalainen

DLS R55 1 390 €

Pinta-laatusuhde

taajuusvaste kohtisuoraan edessä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä) sekä tehovaste (musta). Taajuusvasteissa on kautta linjan epätasaisuutta. Alakeskialue ja yläbassot ovat liian voimakkaita.

Hillityn etäinen

DLS on rakenteeltaan kikkalematon kaksi osaelementtiä ja diskantin sisältävä kaiutin. Keskialue on asiallinen: elementit on kiinnitet-

• Rauhallinen sointi

• Laulusolisti etäänny
• Bassoilla liikaa mukkeutta

ty koneruuvein ja kotelon sisätila on kunnolla vaimennettu. Mustalle pianolakalle on kaksi puuviuluvaihtoehtoa: kirsikka ja musta saarni.

Yleissävy on hillityn rauhallinen. Keskialue, esimerkiksi laulusolisti, tuntuu etäännyvän jonkin verran. Äänikuva ei avaudu kunnolla. Bassot ovat pehmeäpuoleiset ja hieman liian mukkeat, joten kaiuttimet on viisainta pitää etäällä seinistä.

Kohtuullisen tasapainoinen ja rauhallinen yleis-soundi, josta ei mikään korostuma hyppää esiin. Keskialueella on silti kuuluttavissa lievä mutkaa, sillä lauluäänit jäävät ajoittain peltisoundien peittoon. Kovin vakava virhe ei ole, sillä useimmat levyt soivat varsin mukavasti ja riittävän läsnäolevasti. Bassopää on luonteeltaan selvästi pehmeään kallellaan, mikä kuuluu lievästi runsautena ja ympäröyntyneenä varsinkin sähköbasson äänessä. Ääni on melko levollinen, eli tiukin napakkuus ja helein isku jäävät puolitiehen. Lievä sordiino vie enemmän uskotavuutta kevyen musiikin levyiltä kuin akustiselta tavarylta, joten aivan yleispätevästä toistimesta ei voi puhua. Hillitty mutta ei innostavain mahdollinen ääni.

Mikael Nederström

Aika pehmeä, vaimea ja löysä esitys, kumisevakin. Naislaulajan ääni peittyi ja värityi alhaalta päin, tulee kuin paksun verhon läpi. Bassot eivät suoranaisesti pomppaa esiin, mutta tekevät esimerkiksi akustisen kitaran alarekisteristä lämpimän mukkeaa ja epämääräistä puuroa. Musiikin dynamiikan toisto ja läpikuultavuus kärsivät, äänikuva ei avaudu, eikä soittimien sijainti ei määrity tarkasti. Kevyellä rytmimusiikilla sopivalla yksinuottisella bassolla toteutettuna lopputulos on vähemmän murheellinen.

Diskantitoistossa on pientä viiltävyyttä, joka ei tule kuitenkaan esiin tavanomaisilla viulunäytteillä. Kaiuttimen ääni ei varmasti häiritse suurta yleisöä korviin käyväällä kirkkaudella, mutta puhtaan äänen harrastajille keskialueen selkeyden ja avoimuuden puuttuminen on varsin erikoinen valinta.

Kari Nevalainen